

لادانی واتایی له دهقه شیعریه کانی

(عهبدولقادر سهعید)دا

فازیل مه جید مه حمود¹ - سهنگهر عهسکه ره مه مه د²

¹⁺² بهشی کوردی، کۆلیژی زمان، زانکۆی چهرمو،
چهچه مال، ههریمی کوردستان، عیراق.

پوخته:

لادان یه کیکه له و تایبه تمه ندییانهی، که شاعیر له بنیاتنانی دهقی شیعریدا به کاریده هینیت و له و ریگه یه وه بیر و ههست و سۆزی دهرده بریت، به لام ئەم دهربرینه به زمانیکه ته او جیاوازه له زمانی ئاسایی، بۆیه شاعیر په ناده باته بهر به کارهیتانی

زمانیکی سه رنجراکیش بۆ به رجه سته کردنی شیعریکی هونه ری. له م نیوه ندهیشدا لادانی واتایی رۆلیکی به رچاو له به خشی نی ئیستاتیکا به شیعریدا ده گیریت. له م روانگه یه وه توژی نه وه که مان به ناو نیشانی (لادانی واتایی له دهقه شیعریه کانی عهبدولقادر سهعید)دا هه ول دهدات وه لامی ئەو پرسیاره بداته وه، که ئایا شاعیر توانیویه تی به شیوه یه کی هونه ری لادانه واتاییه کان له دهقه شیعریه کانییدا به رجه سته بکات؟ له کۆتایشدا ئەنجامه کان و سه رچاوه به کارهاتوه کان و پوخته ی توژی نه وه که به زمانی ئینگیزی خراونه ته رو.

کیله وشه کان: لادان، لادانی واتایی، لیکچواندن، خواستن، دژیه ک.

Article Info:

DOI: 10.26750/Vol(10).No(2).Paper8

Received: 04-July-2022

Accepted: 25-July-2022

Published: 29-June-2023

Corresponding Author's E-mail:

fadhil.Qasim@university.edu.iq

sangar.askar@charmouniversity.org

This work is licensed under CC-BY-NC-ND 4.0

Copyright©2023 Journal of University of Raparin.

پیشه‌کی:

لادان یه‌کیکه له تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی شیعری و وه‌ک یه‌کیک له دیارده‌گرنگه‌کانی لیکۆلینه‌وه‌ی زمانه‌وانی و شیوازگه‌ری له زمانی شیعری ده‌کۆلێته‌وه، بیشک هه‌ر شاعیره و ریچکه و شیوازیکی تایبه‌ت به‌کارده‌هینیت بۆ ده‌ربڕینی زمانه‌ شیعرییه‌که‌ی، به‌جۆریک هه‌ر لادانیک له یاسا و ریساکانی زمان، ده‌کریت گریمانه‌ی به‌ره‌مه‌هاتی ده‌قی ئه‌ده‌بی لیبکریت، بۆیه لادان له هه‌مو ئاسته‌کانی زمان دروستده‌بیت، به‌و مانایه‌ی شاعیر به‌مه‌به‌ستی گه‌یاندنی واتای نوێ و گونجاندنی کیش و سه‌روا و دورکه‌وتنه‌وه له یاسا باو و به‌کارهاتوه‌کانی زمان، لادان له شیعره‌کانیدا به‌رجه‌سته‌ده‌کات، بۆیه له‌م نۆیه‌نده‌دا لادانی واتایی بونیادیکی گرنگ له شیعری شاعیراندا پینکده‌هینیت، له‌م سۆنگه‌یه‌شه‌وه دیوانه‌ شیعرییه‌کانی (عه‌بدولقادر سه‌عید) کراوته‌که‌ره‌سته‌ی توێژینه‌وه‌که و نمونه‌ی لیوه‌رگیراوه.

ناویشانی توێژینه‌وه‌که: بریتییه له (لادانی واتایی له ده‌قه شیعرییه‌کانی عه‌بدولقادر سه‌عید)دا.

هۆکاری هه‌لبژاردن و گرنگی بابته‌که: لادان ره‌گه‌زیکی سه‌ره‌کی شیعره و رۆلێکی دیاری هه‌یه له بونیادنانی شیعریکی به‌رز و هونه‌ری، (عه‌بدولقادر سه‌عید)یش یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی زیاتر له (۱۵) دیوانه‌ شیعری و چیرۆکه‌ شیعری و قه‌سیده‌ی درێژی هه‌یه، گرنگی بابته‌که‌ش له‌وه‌دایه، که تا ئیستا لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ له‌سه‌ر لادان و به‌تایبه‌تی لادانی واتایی له شیعره‌کانی شاعیردا نه‌کراوه، که بابته‌تیکی سه‌ره‌کی و گرنگه و له زۆربه‌ی شیعره‌کانی شاعیردا ره‌نگی داوه‌ته‌وه.

ریبازی توێژینه‌وه‌که: له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا ریبازی (په‌سنی شیکاری) به‌کارهینراوه.

سنوری توێژینه‌وه‌که: توێژینه‌وه‌که‌مان باسی چه‌مک و پیناسه‌ی لادان و لادانی واتایی ده‌کات له‌گه‌ڵ پراکتیزه‌کردنی چه‌ند ده‌قیکی شیعری شاعیر که ته‌نها له دیوانه‌کانی (عه‌بدولقادر سه‌عید) ده‌رهینراوه.

ئامانجی توێژینه‌وه‌که: ده‌ستنیشانکردن و دۆزینه‌وه‌ی لادانه‌ و اتاییه‌کان له ده‌قه شیعرییه‌کانی شاعیردا و ده‌رخستنی ئه‌و جوانییانه‌ی به‌رجه‌سته‌ی کردوه و سه‌لماندنی گرنگی و به‌های لادانه‌ و اتاییه‌کان و ئاشنا کردنی به‌خوینه‌رانی کورد.

ناوه‌رۆکی توێژینه‌وه‌که: توێژینه‌وه‌که‌مان له‌سێ ته‌وه‌ر پیکهاتوه: ته‌وه‌ری یه‌که‌م (چه‌مک و پیناسه‌ی لادان)، که تیایدا بۆچونی نوسه‌رانی کوردی و بیانی له‌باره‌ی لادانه‌وه‌ خراوه‌ته‌پرو، ته‌وه‌ری دوهم (لادان له‌ ئاستی واتاسازیدا) له‌م ته‌وه‌رده‌دا باس له‌ لادانی واتایی له‌گه‌ڵ جۆره‌کانی لادانی واتایی کراوه، ته‌وه‌ری سێیه‌م (هونه‌ره‌کانی دروستکردنی لادانه‌ و اتاییه‌کان) لی‌ره‌شدا باسی ئه‌و هونه‌رانه‌ کراوه، که به‌هۆیانه‌وه‌ لادانه‌ و اتاییه‌کان دروست بونه و به‌نونه‌ی شیعری شیکراونه‌ته‌وه.

تهوهری یه کهم: چه مک و پیناسه ی لادان:

چه مکى لادان چه مکى فراوان و گشتگیره، هر له کۆنه وه به ناراسته خو له ژیر چه ند ناویکی تره وه قسه ی له باره وه کراوه به تایبه تیش له سه رده می نویدا پرهنسیه کانی چه سپینراوه، تیگه ی شتنه کۆنه که له بنه رته دا په یوه سته به (ئه رستق) وه، به تایبه ت بیرو پراکانی له مه یدانى ره خنیه ی و ره واننیژیدا، که جیاوازی دهکات له نیوان زمانى ئاسایى به کاره یتر او و زمانى دا هیتر او دا، پینوایه ((ئه و زمانه ی، که به ئاراسته ی نامۆبون و قوربانیدانى دهسته واژه ئاشکراکانیدا ده روات زمانیکى ئه ده بییه)) (قادر، ۲۰۱۴: ۱۱). ئەم زمانه ش ئەو زمانه نییه، که پۆژانه ئاخوتنى پینده کریت، به لکو ئەو زمانه ده گمهنه یه، که به ره مه ی ئه ده بى و به تایبه ت شیعرى پینده نوسریت.

هه روه ها ئه رستق برۆای وایه، که ((باشترین دهسته واژه ئه وه یه رۆن و ئاشکرا بیت و کۆن نه بیت، دهسته واژه به کاره اتوه کان له ناوه بنه ره تییه کانیدا راسته رۆن، به لام کۆن و که ره سته ی کۆی خه لکی ئاسایین و به کاربردنیان سه رسورمان نا هینیتیه بون، به لام دهسته واژه دا هیتر او ده کان به ناوبانگن و به تالَن له قسه ی بازارای و تیرامان و وردبونه وه لای گوینگر به دی دین)) (ئه رستقتلس، ۲۰۰۵: ۱۰۳). ئەم بۆچونه ی ئه رستق ئه وه نیشانده دات، که به لادان و دورکه وتنه وه له زمانى باو و ئەو دهسته واژانه ی، که خه لکی ئاسایى پۆژانه به کاریده هین زمانیکى ئه ده بى به رز و هونه رى به ره م دیت، که زمانى شیعریه و راده ی دا هیتان تیایدا به رزه.

چه مکى لادان پيش ئه وه ی له گه ل زانستى نوێ شینوازا ئاویته ببی، په یوه ندی به ره واننیژی کۆنه وه هه بوه له م بواره دا ((ره واننیژه عه ره به کان له ژیر ناو نیشانی جیاوازا مامه له یان له گه ل ئەم چه مکه دا کردوه، وه ک پيش و پاشخستن، لابردن، کورتبری....، که هه مویان له زمانى نویدا واتای لادان ده گه یه نن)) (سه عید، ۲۰۱۳: ۲۵)، به لام ((گه شه کردنى زاراوه و چه مکه کە ی به واتا فراوانه کە ی بۆ بنچینه یه کى پۆژئاوایى ده گه ریته وه وه ک هه ر چه مک و زاراوه یه کى دیکه له چه شنى سیمبولی و سورىالی و بونیا دگه رایى)) (قادر، ۱۲)، له م نیوه ندده دا و له لیکۆلینه وه شینوازگه رى و زمانه وانیه کانی پۆژئاوا دا گرنگییه کى زۆر به م چه مکه دراوه، وه ک ئە دگاریکی گرنگ له پیکه هیتانى ئیستاتیکای گوتاری ئه ده بى سه رنجى لیدراوه.

به لام ئەو که سه ی، که ئەم چه مکه ی به ئاراسته یه کى دروستدا برد و مۆرکىکی زانستى پینبه خشی (جان کوهین) بو، که زۆر جهخت له سه ر خاسیه تی لادان له شیعردا ده کاته وه، هه ر بۆیه به دیدى ئەو شیعر بریتیه له ((جۆره لادانیکى زمانى، شیعر لادانه له پیوه رى که یاساکانى زمانه، که هه مو وینه یه ک، یاسایه ک له یاساکانى زمان یان بنه مایه ک له بنه ماکانى پینشیل دهکات)) (کوهین، ۱۹۸۶: ۶)، له نیو دنیای ئه ده بیدا لادان به باب ته تیکى کاریگه ر و زیندوى ناو بونیادی ده قى شیعرى دانه رى و رۆلی له به زیندو هیشتنه وه ی ده ق و چرکردنه وه ی ده ربرین و به خشینى ئیحایه کى کاریگه ر هه یه و به شیوه یه ک به رزبونه وه ی رێژه که ی به رزبونه وه ی شعریه ت و پیکه اته که ی ده سه لمینى، هه ر ئەم کاریگه رییه شه وای کردوه قسه و باسى زۆر له باره وه بکری و پیناسه ی جۆراو جۆر و فره چه شنى له گوشه نى گای جیا جیا وه بۆ بکری.

هەر بههۆی ئەم فرە ڕەنگییەشەوه نەتوانراوه پیناسەیهکی گشتگیر و ئەبستراکت بۆ چه مکی لادان بکری، به جۆریک، که هه مو پیناسه کان له پیناسه یه کی یه کگرتودا کۆبکری نه وه و بخری نه رو، به لام ئیمه ش هه ول دده دین ئاماژه به دیارترین ئەو پیناسانه بکه ین، که بۆ ئەم چه مکه کراون:

وهک ئاماژه مان پیکرد (جان کۆهین) دیدو بۆچونی خۆی بۆ شیعرییه ت له سه ر چه مکی لادان دامه زرانده و پینوایه ((لادان تاکه خالی جیاکه ره وه ی نیوان شیعر و په خشانه و ده لیت: لادان له نیو شیعر دا ته نیا هه له یه کی مه به ستداره، تا له ریگایه وه بگه نه راستکردنه وه کانی تایبه ت به شیعر، و اتا لادانه کانی شیعر به مه به ست ئەنجام دهرین و ریگه ش بۆ هه له کانی تر خۆش ده کات)) (ئه حمه د، ۲۰۱۳: ۱۶). هه روه ها (کۆرشی سه فه وی) لادان به وه ده ناسینی، که ((بریتیه له پرۆسه ی زه قکردنه وه، که تیایدا زمان له روکه شیکی ئاساییه وه ده گۆریت بۆ شیوه و قالیکی ناباو)) (سه فه وی، ۱۳۷۲: ۳۳)، بیگومان زمانی ئەده بی هه میشه خۆی جیا ده کاته وه له زمانی ئاسایی، چونکه زمانی ئاسایی که متر هه ست و سۆز و ته کنیکه ورد و ره هه نده چروپرو جوانکاریه کانی له نیو خۆدا هه لگرتوه، له به رامبه ردا زمانی ئەده بی، که به لادان نه خشی نرابی هه مو ئەمانه ی له خۆدا کۆکردوه ته وه و شیعریه تیکی به هیز و جوان دینیته ئاراه.

(د. منذر عیاشی) کرده ی لادانی له به زانندی یاسا ریزمانی و واتاییه کان چر کردۆته وه و ده لیت: ((به مانایه کی ورد سه ره پینچیکردنی ده قه له یاسایه ک له یاساکانی ریزمان چ یاسای تاک یان یاسای کۆ... تاد، به واتایه کی فراوانتر له ده رچونی ئاخوهر له ئاخوتنی ئاسایی خه لک به دیارده که ویت و جیاواز ده بیت له ریخستنی وشه کان له رسته دا، یان له لۆژیکی پیکه اتنی واتادا)) (عیاشی، ۲۰۰۹: ۹۵)، واته لادان به گشتی له زمانی ئەده بی و هونه ردا هه یه به تایبه تیش په یوه سه ته به یاسا ریزمانی و واتاییه کانی نیو ده ق.

لای نوسه رانی کوردیش، نوسه ر و لیکۆله ری کورد (عه زیز گه ردی) یه که م که س بوه، که به شیوه ی ناراسته وخۆ باسی لادانی کرده، له به رگی سنیه می کتییی (ره وانییژی له ئەده بی کوردیدا - واتاناسی) له بابته ی شیکردنه وه ی رسته باسی له دو جۆری لادان کرده، که به ((لابردن و پاش و پینشکردن)) ناوی برده وه (گه ردی، ۱۹۷۹: ۵۳-۵۶). هه رچه نده راو بۆچونی جیاواز هه یه له سه ر ئەم چه مکه، به لام سه ره ئەنجام زۆرینه ی نوسه ر و لیکۆله ران له سه ر ئەوه کۆکن، که لادان شیوازیکی تایبه ته و ئەدگاریکی ئەده بی داهینه رانه یه و دورکه وتنه وه یه له شتی باو و سواو، ((لادان بریتیه له پینشیکردنی نۆرم و یاسا باوه کانی زمانی ئۆتوماتیک یان به واتایه کی تر شاعیر به که مکردنی هه ندی رپسا، که له زمانی ئۆتوماتیکدا به کاردین شیعه رکه ی خۆی دروست ده کات)) (عه بدولا، ۲۰۰۸: ۴۴)، واته ئەو زمانه ئۆتوماتیکیه باوه ی، که رۆژانه خه لکی به کاری ده یینی، ئەگه ر شاعیریش به هه مان زمان بنوسی ت، ئەوا هیچ کاریگه ری و سه رنجرا کیشانیکی تیانبای، بۆیه شاعیر به مه به ست ئەو رپسا زمانیا نه که مده کاته وه و له زمانی باو دور ده که ویته وه، لادان ((ئه و ریگایانه ن نوسه ران و شاعیران په نای بۆ ده بن بۆ ده ربیرینی ئەو بیرو هه ست و سۆزانه ی،

خویان دهیانهویتی به شیوهیهکی جوان و سهرنجراکیش، له شیوهی ئاخاوتنی پۆژانهدا نییه، ئەمەش به کۆمه‌لیک ریگا و شکاندنی یاسا و دەستورکانی زمان له گشت ئاسته جوراوجۆرهکان ده‌کریت.)) (ئهمه‌د: ۱۹).

لادان هۆکاریکه بۆ بونیادنانی به‌هاو ئیستاتیکی شیعی، ((لادان په‌یوه‌ندی به‌ شاره‌زایی و داهینه‌ری شاعیره‌وه هه‌یه، لادانی له‌ به‌کاره‌ینانی باو و سواو، لادانی له‌ مانا فه‌ره‌ه‌نگیه‌کان، قولبونه‌وه‌ی به‌ناو زماندا و دۆزینه‌وه‌ی مانا شاراوه‌کان، دارشتنه‌وه‌ی به‌ شیوازیکی نوێ)) (سه‌عید: ۳۰)، واته‌ شاعیر پێویسته‌ شاره‌زاییه‌کی زۆر باشی له‌ زماندا هه‌بیت و وشه‌ و ده‌سته‌واژه‌ی به‌کارهاتو له‌ شیعردا ته‌نها بۆ مانا فه‌رمه‌نگیه‌که‌ی زمان نه‌بیت، به‌لکو ئه‌رکی ده‌لالی و مانای نوێ بگرته‌ خۆی. هه‌روه‌ک ده‌وتریت: ((لادان به‌کاره‌ینانیکی داهینه‌رانه‌ی زمانه‌ و ده‌بیته‌ هۆی ده‌وله‌مه‌ندبونی زمانی شیعر و بارگاویکردنی به‌چه‌ندین په‌هه‌ندی قولی واتایی، که‌ بوار به‌ په‌یامه‌رگران ده‌دات خۆینده‌وه‌ی جیاواز بۆ ده‌قه‌که‌ بکه‌ن و ببه‌ به‌شیک له‌ ده‌ق و له‌ گۆشه‌ نیگای خۆیانه‌وه‌ رازو نه‌ینی و جوانیه‌کانی ده‌قه‌که‌ ئاشکرا بکه‌ن)) (مسته‌فا، ۲۰۲۱: ۱۲۲)، واته‌ زمانی شیعر ده‌بیت جیاوازیی له‌ زمانی ئاسایی و خاوه‌نی په‌هه‌ندیکی قولی واتایی بیت، ئەمەش کاتیک لادانه‌کان کۆمه‌لیک که‌لینی واتایی دروست ده‌که‌ن، که‌ وا له‌ خۆینه‌ر بکات له‌ پێناو پرکردنه‌وه‌ی ئەو که‌لینانه‌ و تیگه‌یشتن له‌ ده‌قه‌که‌ چه‌ندین جار ده‌قه‌که‌ بخوینیته‌وه‌ و به‌ ته‌واوی تیکه‌لی ده‌قه‌که‌ ببیت. له‌م پێناسانه‌دا رۆل و گرنگی لادانمان بۆ ده‌رده‌که‌ویتی، ده‌توانین بڵین شیعر بی لادان دروست نابیت زۆرجار لادان جوانی و هیژ ده‌دات به‌ شیعر، چونکه‌ زمانی شاعیر جیاوازه‌ له‌ زمانی ئاسایی خه‌لک و شاعیر ده‌بیت به‌ زمانیک په‌یامه‌رگر بدوینی، که‌ سهرنجراکیش و جیاوازیی، وه‌ک جان کۆهین ده‌لێت: ((هیچ شیعریک نییه‌ لادانی تیا نه‌بیت)) (کۆهین: ۱۹۲).

وه‌ک له‌ زۆربه‌ی پێناسه‌کانه‌وه‌ دیاره‌، که‌ مه‌به‌ست له‌ لادان شکاندن و به‌زاندنی یاسا و پێساکانی زمانه‌ و دورکه‌وتنه‌وه‌یه‌ له‌ زمانی ئاسایی و شته‌ باو و ئاشناکان، به‌لام ئەم تیکشانده‌ ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی، که‌ هیچ سنوریک بۆ ئەم لادانه‌ نه‌بیت، (("لیج" له‌ کاتی باسکردنی لادان و پێسا زیادکردن سنوریک بۆ ئەم دوانه‌ داده‌نی، به‌ بروای ئەو لادان ته‌نها کاتیک ده‌توانی تا ئەو سنوره‌ بچیته‌ پێشه‌وه‌، که‌ په‌یوه‌ندی دروستکردن تیکنه‌چی و به‌رجه‌سته‌کردن شیواوی ده‌ربرین بیت)) (کانه‌بی، ۲۰۰۹: ۲۸). هه‌روه‌کو جان کۆهین ده‌لێت: ((لادان شیعریه‌ت ناگه‌یه‌نی، هه‌تا یاسایه‌کی نه‌بیت وای لیبکات، که‌ جیاوازیی له‌ شتی ناماقول)) (کۆهین: ۶)، ئەمەش واتای ئەوه‌یه‌، که‌ هه‌مو سنور به‌زاندن و پێسا شکاندنیک لادانیک لۆژیکی دروست ناکات، به‌لکو ده‌بیت لادانه‌که‌ به‌ ئاگایی و هۆشیارییه‌وه‌ بنیات بنی و دوربیت له‌ هه‌له‌ی زمانی و ده‌ربرینی ناماقول.

ئهمانه‌و چه‌ندین پێناسه‌ی تر بۆ چه‌مکی لادان کراون، به‌لام له‌ کۆی هه‌موایاندا ئەگه‌ینه‌ ئەو بروایه‌ی، که‌ لادان ده‌رچون و دورکه‌وتنه‌وه‌یه‌ له‌ زمانی باوی پۆژانه‌ی خه‌لک و تیکشانده‌نی یاسا و ده‌ستورکانی زمان، وه‌ دوباره‌ بنیاتانه‌وه‌ی ئەم زمانه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی هونه‌ری و ئیستاتیکی، تا نوسه‌ران و شاعیران له‌م ریگه‌یه‌وه‌ ئەو بیر و هه‌ست و ئەندیشه‌یه‌ی، که‌ هه‌یانه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی ئەده‌بیت و سهرنجراکیشتر ده‌ریبیرن.

تهوهری دوهم: لادان له ئاستی واتاسازیدا:

لادانی واتایی یهکیکه لهو بنه‌مایانهی، که دهوریکی گرنگ و به‌رچاوی ههیه له رهنگدانه‌وه و به‌رجه‌سته‌کردنی لادانی شیعیری له نیو پیکهاته‌کانی دهقی شیعیریدا، که مه‌به‌ست لئی لادانه لهو پیوه‌رانه، که ((به‌یه‌که‌وه هاتنی لیکسیه‌که‌کان دیاریده‌که‌ن، یا لادان لهو سیما واتایانهی که زالن به‌سه‌ر به‌کاره‌یتانی لیکسیک له زمانی خۆکاردا (((کانه‌بی: ٤٠) شاعیر به سوده‌رگرتن لهو که‌ره‌سته زمانیه ده‌یه‌ویت به جوړیکی تر مامه‌له له‌گه‌ل وشه‌کانی زمانی باودا بکات له به‌خشینی واتای نوی به وشه و ده‌سته‌واژه به‌کاره‌اتوه‌کان، به هۆیه‌وه ئیستاتیکا له بنیاتی ده‌قه شیعیریه‌که‌ی دا به‌رجه‌سته بکات و سه‌رنجی خوینهر بۆلای خۆی رابکیشیت و چیژیان پی به‌خشیت، یان ده‌کرئ بلین شاعیر به سود وهرگرتن له لادانی واتایی زیاتر ((واتاکان قول ده‌کاته‌وه له ریگی لادان و به‌رجه‌سته کردنی ئه‌رکی شعریه‌ت ده‌لاله‌تیکي نویان پیده‌به‌خشیت، که‌شیکي نا ئاسایی و نامۆ ده‌خولقینیت)) (سه‌عید: ٢٥٣)، دیاره لیره‌دا مه‌به‌ست له نامۆ به‌راورده به زمانی ئاسایی رۆژانه، نه‌ک به ئه‌ده‌ب و خوینهر.

(ئیدریس عه‌بدو‌لا) له باسی لادانی واتاییدا ده‌لێت: ((لیره‌دا لادانه‌که په‌یوه‌ندیاره به جه‌وه‌ری ماده زمانییه‌که "کوهین" ناوی ناوه (لادان به‌گورین) عه‌ره‌به‌کانیش ناویان ناوه (الانزیاح الاستبدالی) خواستن کۆله‌گه‌ی سه‌ره‌کی ئه‌م لادانه‌یه، که مه‌به‌ستمان له خواستن ئه‌و خواستنه‌یه که له تاکه وشه‌دا کورت ده‌بیته‌وه په‌یوه‌ندی نیوان وشه‌ی (خواستراو) و وشه‌ی بۆ (خواستراو) په‌یوه‌ندی لیکچونه، یان به واتایه‌کی تر خواستن بریتیه له گواستنه‌وه‌ی ناوی شتیک بۆ شتیکي دیکه له‌به‌ر هه‌بونی په‌یوه‌ندی لیکچواندن له نیوانیاندا)) (عه‌بدو‌لا، ٢٠١٠: ٧٥).

له لادانی واتاییدا زۆر جار مه‌به‌سته‌که ((شکاندن یاساکانی دیوی ناوه‌وه‌ی زمان و په‌یوه‌ندییه‌کی پته‌ویان به گۆرینی مه‌به‌ست و واتا و تیگه‌یشتنه‌وه هه‌یه، واته نه‌ک هه‌ر واتای سه‌رده‌م ده‌گۆرن، به‌لکو ده‌بنه بار و ئه‌رک بۆ گویگریش)) (فه‌تاح، ٢٠٠٧: ١٨)، بایه‌خی ئه‌م لادانه‌ش له‌وه‌دایه، که به‌ربلاوترین بواره، که شاعیران ده‌توانن توانای زمانی خۆیانی تیدا نیشان بدن له به‌ره‌مه‌ینانی ده‌قیکی جوان و هونه‌ریدا به‌رجه‌سته‌ی بکه‌ن و به تواناکانی خۆیان داهینان بکه‌ن، یان ده‌کرئ بلین توانای راده‌ی داهینانی شاعیر و ده‌ردخات.

لیره‌وه ئه‌وه‌مان بۆ پونده‌بیته‌وه، که لادانی واتایی گۆره‌پانیکي به‌رفراوانه، که لهو مه‌یدانه‌دا شیعیر جه‌وه‌ری راسته‌قینه‌ی بون و چۆنییه‌تی و چیه‌تی خۆی نمایش بکات، چونکه ((شیعیر ئه‌وکاته ده‌توانیت خوینهر بباته ناو جیهانی تابیه‌تی خۆیه‌وه، که جیهانیک بی، جگه له جیهانی باوی خوینهر)) (یه‌عقوبی، ٢٠٠٥: ٣٣)، که‌واته گرنگترین شه‌نگسته‌ی ده‌قی شیعیری، جوانبونی لادانیکي واتایی جوانه.

شاعیر مه‌به‌ستیه‌تی شیوازیکی نوی بۆ کرده‌ی گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی دابه‌ینیت، بۆیه لادانی واتایی له ئه‌نجامی گه‌یاندنی واتا، دور له شیوه‌ باوه‌که‌ی به‌ده‌ست دیت، ئه‌م کرده‌یه‌ش له ده‌ستکاری کردن و گۆرینی نیوان نیشانکار"دال" و نیشانکار"مه‌دلول" پوده‌دات، چونکه وه‌ک "ئۆلمان" ده‌لێت: ((واتا بریتیه له پیوه‌ندی نیوان

نیشانکار "دال" و نیشانکار "مه‌دلول"، هەر گۆرانیکیش له‌و په‌یوه‌ندییه‌و پو‌ب‌دات ده‌بیته‌هۆی گۆر‌ان له‌ واتادا)) (دزهبی، ۲۰۰۹: ۱۳۵).

زمانی شیعریش، که زیاتر نامۆیی و ناباوی له‌ په‌یره‌وکردنی یاسا‌کانی زمان و داهینان و نویگه‌ری له‌ واتای تیدایه ((واتای وشه‌و یه‌که‌ زمانیه‌کان ده‌بیته‌ له‌ چوارچۆیه‌ی ئە‌و نه‌سه‌قه‌ زمانیه‌ لی‌ک‌ب‌د‌ریته‌وه‌، هەر سیاق‌یک له‌ دایکبوی ئە‌و ده‌قه‌ خۆیه‌تی، "جۆرج مونان" ئاماژه‌ به‌ پی‌ویستی و گرنگی ئە‌م بۆ‌چونه‌ ده‌کات و ئە‌وه‌ ده‌خاته‌ پ‌و، که‌ سیمان‌تیک گرنگی به‌ چۆنیته‌ گوتن ده‌دات، چونکه‌ شاعیر شی‌وه‌ی چۆنیته‌ی گوتنه‌ باوه‌کان ده‌گۆر‌یت و ده‌یه‌ویته‌ مۆرکیکی تایبه‌تی ئە‌ده‌بی و خودی به‌ گوتنه‌که‌ ببه‌خشیته‌)) (ئه‌حمه‌د: ۱۵۱).

شاعیر بۆ ئە‌وه‌ی شیعرێکی جوان و ناوازه‌ پێشک‌ه‌ش بکات، ده‌بیته‌ ری‌گایه‌کی تازه‌ بدۆز‌یت‌ه‌وه‌ بۆ گوزار‌ش‌ت‌کردن، ده‌لاله‌تی نوێ به‌ وشه‌کان بدات، نه‌ک هەر لی‌ک‌چواندن و ئاماژه‌ کۆنه‌ سواوه‌کان دوباره‌ بکاته‌وه‌، ده‌بیته‌ په‌یوه‌ندی نوێ له‌ نیوان وشه‌کاندا بدۆز‌یت‌ه‌وه‌، وا له‌ خۆینه‌ر بکات بکه‌ویته‌ گومانه‌وه‌ و به‌دوا‌ی واتای نویدا بگه‌ڕێ له‌ شیعر‌دا، چونکه‌ ((هه‌رگیز شی‌ع‌ری داهینه‌رانه‌ بۆ د‌ل‌ن‌یا‌ک‌رد‌نه‌وه‌ی بی‌روباوه‌ر، بۆ چی‌ژ‌و‌خۆ‌شی باو خۆی ناخاته‌ پ‌و، به‌‌ل‌کو ئە‌وه‌یه‌ که‌ خۆینه‌ر بخاته‌ گومان و د‌ل‌ه‌‌را‌و‌کی و سه‌رسو‌ر‌مانه‌وه‌ نه‌ک د‌ل‌ن‌یا‌بون، شی‌ع‌ر ئە‌وه‌یه‌ خۆینه‌ر به‌ره‌و فه‌زایه‌کی دیکه‌ له‌ بی‌ر‌ک‌رد‌نه‌وه‌ به‌ریته‌)) (ئه‌دو‌ن‌یس، ۲۰۰۷، ل ۱۱)، ئە‌مه‌ش پێچه‌وانه‌ی هه‌مو ئە‌و رایانه‌یه‌، که‌ پێیان وایه‌ شی‌ع‌ر ته‌نها بۆ چی‌ژه‌، به‌‌ل‌کو شی‌ع‌ر له‌ پێناو د‌ن‌یا‌یه‌کی جیا‌وا‌ز‌تره‌و د‌ن‌یا‌یه‌که‌، که‌ بی‌ر‌ک‌رد‌نه‌وه‌ و تی‌ر‌ام‌ان تی‌ایدا پ‌ۆ‌ل ده‌بینی.

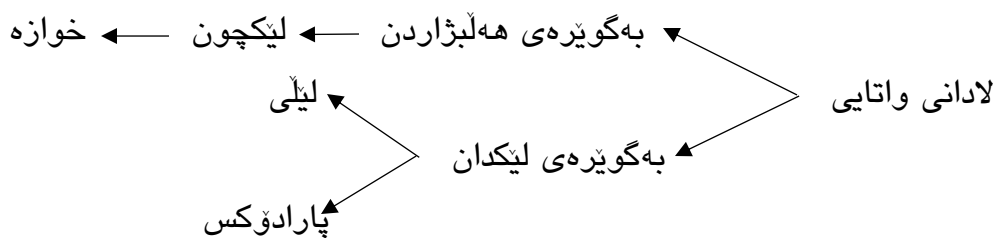
جۆره‌کانی لادانی واتایی:

لادانه‌ واتاییه‌کان شی‌وه‌ و جۆری جیا‌وا‌زیان هه‌یه‌، به‌ چه‌ند جۆریک پ‌ولین و دابه‌ش‌ک‌راون، که‌ هه‌ریه‌ک له‌و لی‌کۆله‌ر و نوسه‌رانه‌ به‌سود وه‌رگرتن له‌ بنه‌ما و یاسایه‌ک، که‌ به‌لایانه‌وه‌ په‌سه‌ند بوه‌، لادانی واتاییان دابه‌ش‌ک‌ردوه‌، له‌وانه‌:

۱- "جان کۆهین" لادانه‌کانی ئاستی واتا ده‌کات به‌ سی به‌شه‌وه‌: خسته‌ن‌پال (الاسناد)، ده‌ست‌ن‌یش‌ان‌کردن (الت‌ح‌د‌ید)، گه‌یاندن (الوصول). (سه‌عید: ۲۶۲).

۲- "کۆرشی سه‌فه‌وی" لادانی واتایی دابه‌شی دو جۆری سه‌ره‌کی کردوه‌، که‌ بریتین له‌ - لادان به‌گۆیره‌ی هه‌لب‌ژاردن، که‌ (خوازه‌، لی‌ک‌چواندن، درکه‌... هتد) ده‌گریته‌وه‌.

- لادان به‌گۆیره‌ی لی‌ک‌دان، که‌ بریتین له‌ (ته‌موژی واتایی، پارادۆکس).

(جۆره‌کانی لادانی واتایی لای کۆرشی سه‌فه‌وی) (سه‌فه‌وی: ۳۴).

۳- هه‌روه‌ها "د. محهم‌د مه‌عروف فه‌تاح" لادانی واتایی بۆ دو جۆری سه‌ره‌کی دابه‌ش کردوه، که بریتین له:
أ- درێژ رۆین: که مه‌به‌ستی گه‌یاندنی واتایه، به رینگه‌یکی پینچاوپینچ و درێژ بی گۆیدانه وزه پاریزی و کورتبیری.
ب- پینکادانی واتای: بریتیه له وه‌ی، که واتای که ره‌سته‌کان له‌گه‌ل یه‌کتر رینکناکه‌ون به‌مه‌ش پینکادان له سی پله‌دا دیارده‌خات، که ناوی ناوین پله‌ی ناتهبایی و پله‌ی دژیه‌تی و پله‌ی نه‌گونجان. (فه‌تاح، ۲۰۰۷: ۲۰).

ته‌وه‌ری سه‌یه‌م: هونه‌ره‌کانی دروستکردنی لادانه واتاییه‌کان له شیعری عه‌بدولقادر سه‌عید دا:

لادانه واتاییه‌کان به‌هۆی هه‌ریه‌ک له‌مانه‌وه دروست ده‌بیت: (لینکچواندن، خواستن، دژه‌پۆیی)، که هه‌ریه‌ک له‌مانه‌ش چهند هونه‌ریکی دیکه‌ی لیده‌بیته‌وه، که دواتر باسیان ده‌که‌ین.

۱- لینکچواندن:

لینکچواندن هونه‌ریکی گرنگی رونیژییه له شیعردا، شاعیران هه‌ر له کۆنه‌وه وه‌ک هونه‌ریکی به‌رزی شیعری به شیوه‌یه‌کی به‌ربلاو له شیعره‌کانیادا به‌کاریان هیناوه و له بونیاتنانی وینه‌ی شیعری و لادانه واتاییه‌کان پشتیان پینبه‌ستوه، که ((بریتیه له لینکچواندنی دو شت، یان دۆزینه‌وه و دروستکردنی په‌یوه‌ندییه‌کی هاوبه‌ش له نیوان دو شت، یان دو دیارده، ئەمه‌ش له‌سه‌ر چهند بنه‌مایه‌ک وه‌ستاوه، لی چو، له‌وچو، ئەوزار، پوی لینکچواندن)) (ئه‌حمه‌د: ۱۷۳)، یان ئەوه‌یه ((شتیک به‌ شتیکی دی بچوینی که هاوبه‌شن له سیفه‌تیک یان زیاتر، به‌هۆی یه‌ک له ئەوزاره‌کانی، باس کرابی یان باس نه‌کرابی ره‌وتی رسته‌ ئاماژه‌ی پینکات)) (گه‌ردی، ۲۰۱۳: ۱۲۰). بۆ بنیاتنانی هونه‌ری لینکچواندن چوار ره‌گه‌ز پینویسته هه‌بی ئەوانیش: (لینچو، له‌وچو، ئامراز، پوی لینکچواندن)، هه‌رچه‌نده ده‌رباره‌ی بون و نه‌بونی (ئامراز و پوی لینکچواندن) بۆچونی جیاواز هه‌یه، به‌لام دو ره‌گه‌زه‌که‌ی دیکه (لینچو، له‌وچو) به‌ دو بنه‌ما سه‌ره‌کییه‌که‌ی لینکچواندن داده‌نرین و ئەگه‌ر یه‌کیکیان لابیریت ئەوا ده‌بیت به‌ خواستن.

ئەگه‌ر شاعیرانی کلاسیکی کوردی زیاتر لینکچواندنیان له نیوان شته‌ دیاره‌کان کردبیت، ئەوا شاعیرانی نوێ و هاوچه‌رخ به‌ جۆریکی تر لینکچواندنیان کردوه، ئەمه‌ش ((به‌ هینانه‌وه‌ی لینکچواندنی نوێ و نامۆ، که بریتیه له چرکردنه‌وه‌ی ئەرکی لادان، به‌جۆریک کرده‌ی سه‌رسورمان و کتوپری لای خوینهر دروست ده‌کات، به‌و دوریه‌ی له نیوان دو لایه‌نه‌که‌ی لینکچواندنا هه‌یه)) (فه‌تاح، ۲۰۱۰: ۱۹۹).

ئەندیشه‌و خه‌یالی شاعیریش کۆله‌گه‌یه‌کی پته‌و و گرنگی دروستکردنی لینکچواندنه، بۆیه تا خه‌یاله‌که به‌رز و فراوانتر بیت لینکچواندنه‌که جوانتر و هونه‌ریتر ده‌بیت، گرنگه خوینهریش پشت به خه‌یال ببه‌ستیت له دۆزینه‌وه‌ی ئەو لینکچون و پینوه‌ندیانه‌ی شاعیر له نیوان دو شتی لیک دور دروستی ده‌کات.

(عەبدولقادر سەعید) لە شیعری (وەرزی ئازار) دا دەلیت:

لەم دورەو

چاوم لێت

و هکۆ حەلاج لە خاچ دەدری

و هکۆ ئەسپی کۆل هەلگرتوی حوسەین دەگلی

و هکۆ عەلی لە نوێژی عەشقا دەکوژری

ئەو (چین) هەکم!! (٢٠٠٥، ل ٥٤)

شاعیر لەم کۆپلە شیعردا باسی هەموو چینهکانی میللهتەکانی ناکات بە لکو تەنها چینیکی تایبەتی هەژاری غەدرلیکراوی مەبەستە، که لێچو و لەوچووەکانیش لەم شیعردا بەمجۆرەیه:

چین (گەل) // لێچو، و هکۆ / ئەوزار، حەلاج / لەوچو، لەخاچ دان / پوی لیکچونە.

چین (گەل) // لێچو، و هکۆ / ئەوزار، ئەسپی حوسەین / لەوچو، گلان، پوی لیکچون.

چین (گەل) // لێچو، و هکۆ / ئەوزار، عەلی / لەوچو، کوژران / پوی لیکچون.

سەبارەت بە جوهرەکانی لیکچواندن بە گەلیک شیوێ دابەش و پۆلینکراو، بەلام ئیمە لێرەدا لە پوی ئەرکەو وینەیی لیکچواندنهکان دیاری دەکەین، بەمجۆرە:

أ- بەمرۆفکردن: واتە پیدانی سیفەت و تایبەتمەندی مرۆف بەو شتانهی، که مرۆف نین. لە رێگەیی ئەم هونەرەو شاعیر ژمارەیهک شیعری جوانی بەرھەمھێناو، که گوزارشت لە زۆر بابەتی هزری و مرۆیی دەکات لەنیو کۆمەلگەیی کوردیدا، و هک لەم شیعردا دەلیت:

جەنگ واتە:

لەیهکتینەگەیشتنی دو تاشەبەرد

لە ھەرەسی چیاھەکا!! (٢٠٢٠: ٧)

لێرەدا (عەبدولقادر سەعید) لیکتیگەیشتن، که سیفەتی مرۆفە داویەتی بە تاشەبەرد، و هک ئاشکرایە بەرد- تیگەیشتن) ه، بەمەش لادانیکی واتایی هاتۆتە ئاراو، بە واتایەکی تر ئەو کەسانەیی جەنگ هەلەدەگیرسین دەمارگیر و عەقڵ بەستون و هک تاشە بەرد، لە کاتیگدا که مرۆف خاوەنی تایبەتمەندی لیکتیگەیشتنە بۆ دەبی جەنگ لە نیوانیان بەرپاییت؟ ھەر لە درێژەیی وینە رەشبینی و نائومییدیەکانی نوسەردا، لە رێگەیی لادانی واتاییەو چەند وینەیهکی تری هونەری جوان بنیات دەنیت، ئەمەش بە دروستکردنی پەيوەندی لەنیوان دانە شیعرییەکاندا، که جوانی لادانی ئەم وینانە لەوهدایە، لە دروستکردنی پەيوەندی نیوان دانە شیعرییەکاندا نیچە نوێیە، و هک لەم نمونەیهدا دەلیت:

مافی خۆمە

ئێخەیی چارەنوسم بگرم

کۆ سبهینی تهرمی ئەومنداڵانه
ئەو کۆترە بالکراوانە
ئەو پوانینە دزراوانە
لە گۆرستان دەشاریتەو
کۆ دەویری لە گۆرپه‌لکه‌نی بپرسی
پۆژی دەرگای چەند گۆر لەسەر
شەقامی هیوا دادەخوێ
چەند ئەرخەوان هەڵدەکێشێ
چەند جۆگە لە وشک دەکری (٢٠٠٥: ١٦٠)

وینەیه‌کی کاریگەر و جوانه‌گرتنی یه‌خه‌ی چاره‌نوس، که شتیکی (نازیندو، واتایی) ه‌ده‌کات به‌ (مرۆڤ، به‌رجه‌سته) و خوینەر تیکه‌لی گومان و نادانیای ده‌کات بۆ داهاو، به‌وپرسیارانە‌ی سه‌باره‌ت به‌ (ته‌رمی منال، کۆتری بالکراو، پوانینی دزراو) ده‌یکات، شاعیر به‌ناوه‌ینانی گۆرپه‌لکه‌ن ده‌یه‌وێ پیمان بلی له‌م نیشتمانە‌ی مندا مردن ه‌ینده‌ زۆره‌ که‌س ناویری پرسیار له‌ گۆرپه‌لکه‌نیک بکات، که ژماره‌یان چەنده‌؟ گۆر تاییبه‌ته‌ به‌ مرۆڤ شاعیر داویه‌تی به‌ (هیوا)، مردن ته‌نها هی مرۆڤه‌ ئەو خواستویه‌تی بۆ دره‌خت و جۆگه‌له‌.

له‌ده‌قیکی ترده‌ به‌ناوی (شاعیر) لادانی واتایی له‌ وینەکانی نوسه‌ردا ده‌گاته‌ پله‌یه‌کی زۆر چری شاعیری و وینەیه‌کی جوان و ناسک به‌رجه‌سته ده‌کات، به‌وه‌ی له‌ نیوان (شاعیر و ئافره‌ت) دا په‌یوه‌ندییه‌کی نوێ دروست ده‌کات، جوانی ئەم وینەیه‌ ره‌نگه‌ له‌وه‌دای، که ئەم دانه‌ شاعیریانه‌ ه‌هریه‌که‌یان به‌ جوانی و ناسکی ناسراون وه‌ کاتیکی ه‌ه‌ردوکیان پیکه‌وه‌ دین بیگومان جوانتر ده‌بن، وه‌ک ده‌لێت:

شاعیر ئافره‌تیکی دلته‌نگه
دلداره‌که‌ی له‌نیو چاویاو
چاوه‌کانی له‌ پرسه‌یدا
زریان‌ فرمیتسک ه‌ه‌له‌ده‌کا
چۆن ده‌توانی لێ تیبگه‌ی
شاعیر پێواریکی ماندوی
شه‌ویکی تۆف و زریانه
که‌له‌ دەرگای ه‌ه‌ناسه‌ی دای

چۆن ده‌توانی دەرگای به‌ رودا دابخه‌ی. (٢٠٠٥: ١٠١)

شاعیر به ئاگاییه وه به شیوهیهکی هونهری و ئیستاتیکی، ئەمجاره (شاعر) که نازیندوه و نابهرجهستهیه کردویهتی به ئاڤره تیکی دلتهنگ، که له پرسهی خۆشهویسته کهیدا دانیشتوه و دهگری، یان پڕیواریکی ماندو، که له شهویکی تۆف و رههیلهدا له ده رگا دهدات چون دهکری ده رگای لینه که یته وه؟ به مانایهکی تر شاعیری بهرز و هونهری هه رکات بهر چاو و گویمان بکهوی راسته وخۆ ده بیته میوان، بهم لیچواندانه لادانیکی واتایی جوان هاتوته ئاراهه.

ب- به نازه لکردن: واته پیدانی سیفتهی ئازهل بهو شتانهی که ئازهل نین، بالندهش هه ر ده چیته ئەم پوله وه، که شاعیر له ریگهی ئەم هونه ره وه ژماره یهک وینهی جوانی تری به رجهسته کردوه، وهک لیزه دا ده بیژی:

جهنگ هه لویه که ..

خه ریکی راوکردنی ئەو مه لانه یه

ناونراون مه لی ئاشتی (۲۰۲۰: ۸۶)

شاعیر له م شاعیره دا جهنگی چواندوه به هه لۆ که بالنده یهکی درنده یه و خه ریکی راوکردن و له ناوبردنی ئەو بالنده ی تره، که بالنده ی ئاشتین واته دوجار لیچواندنی ئەنجامداوه هه م جهنگی کردوه به ئازهل و هه میش ئاشتی، هه روه ها له م شاعیره شدا ده لیت:

نازانم چه ند

بالنده ی ره نگیه م ده فری؟

به لام راهاتوم هه میشه

ده رگای قه فه زی دل والا که م. (۲۰۲۰: ۱۵۷)

شاعیر ئەمجاره که سه نزیک و خۆشهویسته کانی خۆی به بالنده ی ره نگیه م و دلی خۆیشی به قه فه ز چواندوه، که ده رگای ئەم قه فه زه هه میشه کراوه یه بو ئەو که سانه ی، که ئەیانه وی برۆن، خۆینه ر کاتیک له تی یه که م و دوهم ده خوینیته وه ناگات به واتای ته واوه تی، به لام که له تی چواره م ده خوینیته وه ئەوکات بو ی پون ده بیته وه، که مه به ست له بالنده ی ره نگیه م خودی بالنده ی ناو قه فه زی مالان نییه، به لکو که سه نزیکه کانی خۆیه تی، له یه کیکی تر له نمونه کانی به ئازهل کردندا ده لیت:

وهک پلنگ..

په لاماریان داین

وهک شیر وه لاممان دانه وه

له جهنگی دره ندانه دا! (۲۰۲۰: ۶۷)

(عه بدولقادر سه عید) خۆی یه کیک بوه له و خۆبه خشانه ی، که به شداری راسته وخۆی به ره کانی پیشه وه ی شه ری دژی (پیکخراوی داعش) ی کردوه، ئەو له نزیکه وه وینه ی ئەو جهنگانه مان نیشان دهدات، که مروقی تیدا ده بی به

دڤهنده، وهك له م شيعردها دياره ئهوانى به پلنگ چواندوه و خويانىش به شير، كه ههر دو ئازله كه دڤهندن و كاتى په لامارى يه كتر ددهن جهنگى خويى له نيوانيان هله گيرسىت. شاعير زور سه رنجى له سه ر ژيانه ههر له بهر ئه و هو كار هيه، كه زور بهى شيعره كانى باسى جهنگ و مه رگه.

ج- به روه كوردن: ئه ميس واته پيدانى سيفه تى روهك به و شتانه ي، كه روهك نين. ئه م هونه ره لاي زور يك له نوسه ران به كار هاتوه، شاعيريش توانيو يه تى له ريگه ي ئه م هونه ره وه وينه گه ليكى جوان پيشكهش به خوينه ر بكات، شاعير سو دى له هه مان هونه ر وه رگرتوه بو به رجه سته كوردنى ئازاريكى گه وره ي نيشتمانه كه ي، كه نادادى و جياوازى چينا يه تيبه، بو يه ده لى ت:

نيشتمانه كه م دره ختيكى سىحرييه

له گه لاكانيبه وه گه زو ده بارينى

به سه ر دوژمنه كانيداو

له قه ده وه ژه هر ده رده دات

بو عاشقه كانى؟! (٢٠١٨: ٥٩)

ليزه دا نيشتمانى به دره خت چواندوه، واته نيشتمانى به روهك كرده دره ختيك به ره م و به روه بومى بو دوژمنه كانى ولا ته و خير و بيري بو ئه وانه، وه عاده ته ن گه لا ده كه ويته به شى سه ره وه ي دره خت، كاتى ده لى له گه لاكانيبه وه گه زو ده بارينى واته به ره مى ئه م دره خته ي نيشتمان ته نها بو چينى سه ره وه يه، قه ديش كه ده كه ويته به شى ناوه راست و خواره وه ي دره خت، كه مه به ست لى چينى مامنا وه ند و ئاسايى خه لكه ژه هريان بو ده رده دات كه ئه مه ش ليكچوانديكى شاره زايانه ي تره، ئه مه له كاتيكا نوسه ر له رپى شيعرى (پيشمه رگه ي ون) وينه ي قوربانى داني چينى مامنا وه ند ئاسايى ده كيشيت و ده لى ت:

له وانه يه ئيستا دا يكت

بو بى به چلى كوله وژ

رپچكه ي رپبوار

له دايدا بو بيته كلويهك ته مومژ (٢٠٠٥: ١٧١)

شاعير له م شيعردها دا يكى پيشمه رگه ي ون ده چوينى به كوله وژ، شاعير زور به ئاگايانه و ليزانانه وه ئه م ليكچواندنه ي ئه نجامدا وه، واته كاتى دا يك دور ده بيت له روله كه ي و هه ميسه له چاوه روانيدا ده بيت، رۆژ له دوا ي رۆژ ئه م سه ره تى چاوه روانيبه خه م و ئازارى زياترى پى نوش ده كات، بيگومان كاتيكيش مرؤف خه م و په ژاره ده خوات لاواز و بيه يز ده بيت، كه ئه مه ليكچوانديكى ئيجكار جوان و ناوازه يه و وينه يه كى ته واو ليكچوه، مرؤفيكى خه مداگرتو به دارىكى بارىك.

د- به ته نکردن: واته کردنی شتیکی واتایی و نابهرجهسته به شتیکی بهرجهسته کراو ((پیدانی قه باره و بارستایی به شته واتاییه کان)) (سلۆوه، ۲۰۰۹: ۸۷)، شاعیر به ویست و مه بهستی خۆی شته واتاییه کان ده گۆریت بۆ شیوهی ماددی و قه باره یان پیده دات، ((ههرکاتیک وشه یهک به سیمای - ته ن) له شوینی وشه یهک دابنریت، که له به کارهیتانی گه رانه وه پیدای سیمای (+ ته ن) ی هه بو ئه وا به ته نکردن روی داوه)) (کانه بی: ۴۵)، به هه مان شیوهی هونه رهکانی تر شاعیر له ریی ئه م هونه ره شه وه چه پکی وینه ی هونه ری تری بنیات ناوه، وهک له م شیعره دا و له ریی به ته نکردنه وه ده لیت:

ساله های سال زیندانییم و، تاوانه کهم

دزینی ماچی ژنیکه خوشمه ویست.

ساله های سال سه ربه ستیت و، تهونی خه یالت دزینی

عومری دریزی ژنیکه خوشی ناویت (۲۰۱۳: ۳۴)

ماچ وشه یهکی واتاییه قه باره و بارستایی نییه، شتیکیش بهرجهسته نه بی قابیل به دزین نییه، به لام شاعیر ماچی کردوه به که رهسته یهکی بهرجهسته و له سه ر دزینی ئه و که رهسته یه سزا دراوه، له لایه کی تره وه ئه وه مان پیده لئ چ دادپه روه ریبه که؟ که سیک له سه ر دزینی ماچی خوشه ویسته که ی زیندانی بیت و که سیکیش ساله های سال نه توانی خوشه ویستی ژنه که ی به ده ست بهینیت، که ئه مه ش بۆخۆی دزینی عومری ئه و ژنه یه.

جگه له ناوه رۆکی سیاسی و کۆمه لایه تی شاعیر ئه م هونه ره ی بۆ بنیاتنانی کۆمه لئ وینه ی خوشه ویستی به کارهیتاوه، توانیویه تی به شیوه یه کی ئیستاتیکی په یوه ندیبه کی نوئ و ناسک له نیوان چه ند دانه یه کی شیعریدا دروست بکات، به وه ش وینه یه کی جوان و نوئی به ره مهیتاوه، به وه ی په یوه ندی له نیوان (گه لا، نیگا) (شه پۆل، هه ناسه) دا دروست کردوه و ده لیت:

پۆل پۆل گه لای نیگای خه لک

ده وه ریبه هه وشه و سه ربان

شه پۆل شه پۆل

هه ناسه ی خه لک ده رژانه نیو ژوری سیخناخ (۲۰۰۵: ۱۶۷)

له م شیعره دا شاعیر ناویکی تری واتایی به ته ن کردوه، که ئه ویش وشه ی (نیگا) یه و چواندویه تی به گه لا، که نیگا ناویکی واتاییه و گه لاش ناویکی بهرجهسته، هه روه ها وشه ی هه ناسه هه رچه ند له روی زانستییه وه ناویکی بهرجهسته یه، به لام به شیویه کی گشتی وهک نا بهرجهسته مامه له ی له گه لده کری، که ئه میش به هۆی وشه ی شه پۆله وه چواندویه تی به ئاو.

۲- خواستن:

ئەم هونەرە ھەر لەکۆنەو بەکارھێنراوە و پیناسەیی جۆراوجۆری بۆ کراوە، هونەریکی گرنکی پونییژییە لەسەر بنچینەیی لیکچواندنی دو شت کاردەکات، بەلام ((جیاوازی لەگەڵ لیکچواندن لەو ھەدا، کە لە خواستندا تەنھا یەک لایەن دەرەکە ویت، کاریگەرییەکی شەیی لە لیکچواندن زیاتر، چونکە خواستن گۆرینیکی روتی واتا نییە، بەلکو گۆرینی سروشتی واتایە، گواستەو ھەیی واتای زەینییە بۆواتای ھەلچونی)) (ئەحمەد: ۱۷۶)، لێرەدا توانا و شارەزایی شاعیر دەوریکی گرنکی ھەییە، کە چون بئوانیت ئەزمون و سۆز و ئەندیشەیی خۆی بە شیوازیکی قول و نۆی دەربریت، لەرێگەیی دۆزینەو ھەیی پەییو ھەندی نیوان شتە دور و لیک جیاوازیکان، ھەر ھەدا خواستن بریتییە لە ((بەکارھێنانی وشەییە ک بۆ دەربرینی مانایەکی تر بیجگە لە مانای دروستی وشە ک بە مەرجی پەییو ھەندی نیوان مانای دروست و مانای خوازی وشە ک و یچون بیت، ئەبیت نیشانەییە کیش ھەبی کە ئیمە مەبەستمان بەم وشەییە مانا خواستراوە کە یە نە ک مانا دروستە کە)) (گەردی، ۱۹۷۲: ۶۹) واتە خواستن ئەدگاریکی گرنگە بۆ دروست کردنی لادانە واتاییەکان خۆینەر بە سەرنجدانی ورد دەتوانیت بە تەواوی دو لایەنە کە بدۆزیتەو، بۆ دەستخستنی واتای خواستراو، ئەمەش بە رەچاوە کردنی ئەو دەورو بەر (سیاق) ھەمانییە، کە وشە کەیی تیدا بە کارھاتو، چونکە ھەندی وشە دەستەواژە بەبی لە بەرچاوە گرتنی دەورو بەر کەیی نادۆزیتەو،

ھەندیک لەو خواستناش بە ھۆی ئەو ھەیی لە دێرزەمانەو بە کارھاتون و بە کاردین و زۆر دوبارە دەبنەو، بە لای خۆینەر ھەو سەرنج راکیش نییە و پیتی سەرسام نابی، چونکە توشی پامانی ناکا و ھەر زو درکی پیدە کات، وە ک چواندنی (مروقی فیلباز بە رپوی، یان مروی ئازا بە شیر، یان روی یار بە مانگ و گول... ھتد) ئەمانە زۆر بیستراون و گوینگر و خۆینەر یە کسەر دەزانیت کیت مەبەستە، بە لام لە شیعیری نویدا وینەیی نۆی و جیاوازی دەخولقیت پەییو ھەندی نیوان لایەنە ئاشناکان تیکدەدری و سەرلەنۆی پەییو ھەندی تازە لە نیوان واژەکاندا دروست دەکریتەو، خواستناکان زیاتر چرەدەکریتەو بە جۆریک نامۆ و نۆی بن، پیشتەر نەبیسترا بی و بەرچاوە نە کە و تبت، پەییو ھەندی لۆژیکیەکانی نیوان شتەکان ون دەکات.

خواستن لەروی ئەرکەو ھەم ئەرکانە دەبیت:

أ- ھەستگۆرکی: بە کارھێنانی یەکیک لە ھەستەکانە لە بری ھەستیکی تر، واتە گۆرین و ئالوگۆرکردنی سیفەتی ھەستەکانی (بینین، بیستن، تامکردن، بۆنکردن، بەرکەوتن) و وەرگرتنی ئەرکی ھەستیکی لە بری ھەستیکی دیکە، بۆ نمونە گۆرینی ھەستی بینین بە بیستن، واتە شتیک بە چاوە دەبیریت، بە لام شاعیر رۆلە کەیی دەدات بە گۆی ((ھەستگۆرکی دەبیتە ئامرازیک لە ئامرازەکانی بەتالکردنی پەنگ خواردوی دەرونی کە بە ھۆی واتا زمانییەکانەو ھەستە)) (گەردی، ۲۰۰۴: ۱۳۱) کاتیک شاعیر دەییو یت شیوازیکی شیعیری کاریگەر و بەجۆش لەسەر دەرونی خۆینەر دروست بکات، دەبیت دەستکاری ئەو سیما جیگیرە کە ھەستەکانی زمانی ئاسایی بکات، سیفەتیک دەداتە

پال ئه و شتهی، که بنه پرتدا پیچه وانه ی سروشتی ئه و شتهیه، ئه مه ش بۆ جوانکردن و به چیژکردنی شیعره که یه، چونکه ئالوگۆرکردنی ههسته کان ((یه کیکه له و لادانانه ی که شاعیر له زمانی شیعردا بهرپای دهکات، چونکه ههستگۆرکی خۆی له خۆیدا لادانه له زمانی باو، دورکه و تنه وهیه له قسه ی رۆژانه)) (سلیوه: ۸۲).

شاعیر ئه م هونه ره شی به شیوه یه کی جوان و سه رنج راکیش له بنیاتتانی چه ند وینه یه کی هونه ری بۆ گه یاندنی کۆمه لیک په یامی سیاسی و کۆمه لایه تی و مرو قایه تی به کاره یناوه، وه ک له م نمونه یه دا ده لیت:

جیاوازی چییه؟ سه گه لی،

شوین پی نیشتمان پهروه ریکی یاخی

هه لگرن؟

نهینی پازی غه ربیه یه ک بۆن بکه ن؟

به لیدان و ترپه ی دلێ ژنه عاشقی بوه پرن؟ (۲۰۱۳: ۱۷۰)

له م شیعره دا ههستی بیستن و بۆنکردن ئالوگۆری پیکراوه، وه ک ئاشکرایه نهینی و پاز په یوه ندی به درکندن و بیستنه وه ههیه، به لام شاعیر به شیوه ی پرسیارکردن ئه م ههسته ی گۆریوه بۆ بۆنکردن، به مه ش خوینه ر توشی تیرامان دهکات، ههروه ها له شیعریکی تردا ئه م هونه ره ی بۆ په یامی نیشتمانی به کاره یناوه و ده لیت:

له که رکوک..

بۆنی داگیرکردن،

قیزه و نتره..

له بۆگه نی نهوت (۲۰۲۱: ۱۷۴)

ئه مجاره شاعیر ههستی بۆنکردن و بینینی ئالوگۆر پیکردوه، داگیرکردن حاله تیکه به چاو ده بینریت و ههستی پیده کریت، به لام شاعیر ههستی بۆنکردنی به کاره یناوه و به راوردی کردوه به بۆنی نهوت.

پ- به مرو فکردن: شاعیر له ریگه ی ئه م هونه ره وه چه ندین تابلوی جوانی کیشاوه، وه ک:

سۆمای چاومان داها، تا ئازادی گه یشت

ئه و که هات تارمایی لایکی به فرین بو

به تفه نگیکی دارشوشه وه

له و شاخانه وه دابه زی و

له شاریکی جه نجالدا بزر بو

کاتی له ناو جه ناوه رانی

شه ری ناوخۆدا

به پییری دۆزیمان وه

لهو ساتهوه پهنگی کفن و

بۆنی خوینی لیتابری (۲۰۱۳: ۲۸-۳۱)

ئازادی یهکیکه له بابهته سهههکیهکانی شیعری (عهبدولقادر سهعید) ئەو لهم شیعرهدا باسی ئەو ئازادییه دهکات، که له دواي راپهڕینی بههاری (۱۹۹۱) له باشوری کوردستان بهدی هات، ئەو دوجار ئازادی دهکات به مروّف سهههتا که دیت لایکه به تفهنگی دارشوشهوه "جۆریکی کلاشینکوڤ شوین دهستهکانی له جۆره داریکی پهونهقدار دروستکراوه لهناو ئارهزومهاندانی بواری چهکدا به دارشوشه ناسراوه" لهناوشاردا بزر دهبیت، که بزربون تنها بۆ شتی بهرجهسته بهکاردی، بهلام شاعیر خواستویهتی بۆ ئازادی که وشهیهکی واتاییه، دواي له کاتی شهري ناوخۆدا پیر دهبیت، که پیربونیش سیفهتی مروّف و گیاندارانه و بۆ ئازادی خواستراوه، لیرهدا شاعیر پهوهندییهکی جوان و نوێ لهنیوان دانهی شیعری (ئازادی و پیربون)دا دروستکردوه، که ئەم ویتانه نوییهتی خویان دوباره دهکهنهوه، که ئەمهش له رپی ئەم هونهروه بهرجهسته بو، ههروهها له دهقیکی تردا دهلیت:

جهللاد، فهرمان به مهرگ دهکات بپوات.

دهپوات..

فهرمان دهکات بههستیت،

دههستیت.

فهرمان دهکات بگری،

دهگری..

فهرمان دهکات پیکه نیت،

مهرگ پیناکه نیت. (۲۰۲۰: ۴۸)

(پویشن، وهستان، گریان، پیکه نین) ههمویان سیفهتی مروّفن، بهلام شاعیر خواستویهتی بۆ وشهیهکی واتایی، که ئەویش (مههگه) ههروهها مههگی چواندوه به مروّفیک لهژیر فهرمانی مروّفیکی تردایه، که ئەههگه مههگ ههمو فهرمانهکانی تر جیبهجی بکات ئەوا فهرمانی پیکه نین هههگیز جیبهجی ناکات، چونکه مههگ سامناکترین شته بۆ ژیانی ههمو زیندهوهههیک، بهم شیهویه مههگی چواندوه به مروّفیکی دلرهقی گرژومون.

ج- بهنازه لکردن: شاعیر بههوی خواستنی سیفهتی ئاژهلهوه نمونهی جوانی بهرجهستهکردوه، وهک لیرهدا دهلیت:

گومانم ههیه له جهنگ..

تهنانهت جهنگه رهواکان

وهک گومان لهو مارهی

۱۹۸۸ / ۳ / ۱۶

خزاندهمانه ههلهبجهوه و

مال به مال گهستنی؟! (۲۰۲۰: ۷۰)

ههله بجه ئه و خه مه قوله یه، که زیاتر له هه رکه سیگ ههستی شاعیران دینیتته جۆش (عه بدولقادر سه عید) یش کاره ساته کانی ههله بجه و ئه نفال پانتاییه کی فراوان له دیوانه کانی داگیر دهکات و به شیوازیکی ئه ده بی و هونه ری بهرز له باره یانه وه نویونی، وهک له م شیعهرده ده بینین (مار) ی خواستوه بۆ ئه و چه که کیمیاوییه ی له (۱۶ / ۳ / ۱۹۸۸) ههله بجه ی پی بۆردومان کرا و به هۆیه وه هه زاران که س گیانیان له ده ستدا، یاخود له م ده قه دا ده لیت:

جهنگ وا زو ده سپیناکات

تا هه مومان مه شقی

وه پینی سه گ و

لوره ی گورگ .. ته واو نه که یین (۲۰۲۰: ۴۹)

مرۆڤدۆستی و دژی جهنگ بون سیمایه کی دیاری سه رجه م تیکسته کانی (عه بدولقادر سه عید) ه ئه و نه ک هه ر باوه ری به جهنگ نییه، به لکو ئه وانه شی جهنگ هه لده گیرسینن به درنده ناویان ده بات، وهک ئاشکرایه پیش ده سپیکردنی جهنگ سه ربازه کان ده بیت مه شق بکه ن، به لام شاعیر ئه م تایبه تمه ندیییه ی مرۆڤی خواستوه و داوه تی به سه گ و گورگ، به مه ش ناشیرینی و ناپه سه ندی جهنگمان نیشانده ده ات.

د- بهروه ککردن: خواستنی سیفه تی روه که و به خشینیتی به شته کانی تر، وهک ئه م نمونه:

کهس ناتوانیت بهرد له درهختی

به رزی میژومان بگریت

بیئاگا

له ئه وه ی بزانیان

که درهختی شانازی

ئه م میژوه

ز

پ

ه

(۲۰۱۸: ۴۶)

درهخت و میژو هیچ ریکه وتنیکی واتای له نیوانیاندان نییه، به لام که زانیان ئه مه خواستنه و شاعیر میژوی له شوینی داریکی بهرز داناوه، ئه و کات به ئسانی په یوه ندی نیوان دار و میژو درده که ویت، که شاعیر میژوی خۆیانی به داریکی بهرز چواندوه، که کهس ناتوانی به ردی تیگریت، به لام هه رخۆی ئه وه راده گه یه نی که ئه م درهخته بالا به رزه (زپه) زپ به و دارو درهختانه دهوتری که (به ر) یان نییه، که واته شاعیر میژوی خۆیانی به درهختیکی زپ چواندوه، هه ر تایبهت به م هونه ره شاعیر ده بیژی:

مه‌مه‌که‌کانت..

دو هه‌ناری ده‌نک هه‌لوه‌ریون

هه‌رده‌نکه‌ی پۆژگاریک خستویه‌تییه‌ خواره‌وه.

هه‌ر جارێ به‌و پڕیانه‌دا ده‌چمه‌وه که پیکه‌وه

پۆژگاره‌کانمان تیا به‌پڕکرد..

بیری شیرینی ئه‌و ده‌نکه هه‌نارانه ده‌که‌مه‌وه. (۲۰۲۰: ۱۳۱)

ده‌شی ئه‌م ئه‌ندامه‌ی له‌شی ئافره‌ت له‌ شیوه‌دا له‌ هه‌نار بچیت، به‌لام شاعیر ده‌لی هه‌ناری ده‌نک هه‌لوه‌ریو، که ئه‌مه خواستته‌که‌یه و مه‌به‌ستی شاعیره، که به‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌ی بلی ئیستا پیر بویته و مه‌مه‌که‌کانت پوکاونه‌ته‌وه وه‌ک چۆن هه‌نار کاتی ده‌نکه‌کانی تیا‌دا نامینیت شیوه‌ بازنه‌ییه‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌دات و گۆرانی‌کاری به‌سه‌ردا دیت.

ه- به‌ته‌نگردن: شاعیر ئه‌م هونه‌ره خواستته‌شی له‌ شیعره‌کانیدا به‌رجه‌سته کردوه و ده‌لیت:

شاعیره‌کان خه‌ون ده‌بینن

له‌ خه‌ونیاندا

ئازادی پوت ده‌که‌نه‌وه

نیشتمان له‌ ره‌نگی تو‌خی ئازادی..

هه‌له‌ده‌کیشن

به‌ گۆلی وشه‌ باخچه‌یه‌ک له‌ ئازادی

گۆله‌رنگ ده‌که‌ن. (۲۰۱۳: ۱۴۷)

(ئازادی) له‌گه‌ل کاری پوتکرده‌وه‌دا ناگونجی یان ئازادی ته‌نیکی به‌رجه‌سته نییه تا بتوانی پوتبکریته‌وه، له‌پوی واتاییه‌وه به‌ پرسته‌یه‌کی نادروست داده‌نریت، وه نه نیشتمانی‌ش ته‌نیکی وه‌هایه تا بتوانی ره‌نگی بکه‌ی وه نه ئازادیش ره‌نگی هه‌یه تا نیشتمان له‌و ره‌نگه هه‌لکیشی، هه‌روه‌ها وشه‌ش گۆل نییه تا باخچه‌ی پیدروست بکریت، بۆیه هه‌مو ئه‌م وشانه خواستراون بۆ شوینیک که شوینی خویان نییه، شاعیر وشه‌ی (ئازادی) که وشه‌یه‌کی واتاییه چه‌ندجاریک و به‌شیوه‌یه‌کی جوان به‌رجه‌سته و به‌ته‌نی کردوه، جاریک به‌ پوتکرده‌وه و جاریک به‌ ره‌نگکردن و جاریکیش له‌ گۆله‌رنگکردنی باخچه‌یه‌کدا، یان له‌م ده‌قه‌دا ده‌لیت:

به‌خته‌وه‌ریم دایه‌ ده‌م بای پۆژگاره‌وه

چاوه‌پروانی ئاشتی دوی هیچ خوینرژان و

کۆکرده‌وه‌ی شوشه‌ شکاوه‌کانی روح ناکه‌م

ئیدی به‌هیوای چاوه‌ دۆزه‌خییه‌کانی ئه‌و نیم (۲۰۰۵: ۲۷)

(بهخته‌وه‌ری) وشه‌یه‌کی واتاییه و که‌ره‌سته‌یه‌کی له‌و جو‌ره‌ نییه، که بتوانریت بدریته دهم باوه، به‌لام شاعیر کردویه‌تی به‌ته‌نیکه‌ی به‌رجه‌سته و بارستاییه‌کی وای پیداو، که بای پوژگار بردویه‌تی، یان (روح) که ئه‌ویش وشه‌یه‌کی واتاییه و شاعیر کردویه‌تی به‌شوشه‌ی شکاو، واته دوا‌ی شکاندنی شوشه‌ی دل و روح ئیدی من چاوهروانی ئاشتیت لێناکه‌م و به‌هیوای تووه‌ ناژیم.

۳- دژیه‌کی:

یه‌کیکی تر له‌و هونه‌رانه‌ی لادانی واتایی دروست ده‌کات، دژیه‌کییه، که له‌م باره‌یه‌وه "موحسین گه‌ردی" ده‌لێت: ((دژیه‌ک کو‌کردنه‌وه‌ی دو واژه‌ی دژ به‌یه‌که‌ له‌ واتادا، ئه‌گه‌ر دو مانا دژ به‌یه‌که‌که‌ له‌ نیوان دو واژه‌ی ئه‌ریدا بون، ده‌بی به‌ دژبه‌یه‌کی ئه‌ری، ئه‌گه‌ر دژبه‌یه‌که‌که‌ش له‌ دو واژه‌ی ئه‌ری و نه‌ریدا بون ئه‌وا پێی ده‌لێن دژبه‌یه‌کی نه‌ری، ئه‌وه‌یه‌ که وشه‌یه‌ک له‌ هه‌ردو وشه‌کان به‌هۆی ئامرازی وه‌ک (نه، نا، مه) بیی به‌ نه‌ری)) (گه‌ردی، ۲۰۱۳: ۳۲۴). هه‌روه‌ها د. ئیدریس عه‌بدو‌لا له‌ کتیبی (جوانکاری شیعی نو‌یی کوردی) دا ده‌رباره‌ی دژیه‌ک ده‌لێت: ((یه‌کیکه‌ له‌ هونه‌ره‌کانی جوانکاری واتایی، لای عه‌ره‌به‌کان به‌ زاراوه‌ی (الطباق والمطابقة، والتطبیق والتضاد والتکافؤ) ناوده‌بریت، بریتیه‌ له‌ کو‌کردنه‌وه‌ی دو وشه، که ئه‌و وشانه‌ له‌روی واتاو دژ و پێچه‌وانه‌ی یه‌کین، بو‌ نمونه: ره‌ش و سپی، پاک و پیس، جوان و ناشرین... هتد)) (عه‌بدو‌لا، ۲۰۱۲: ۸۷) د. محه‌مه‌د مه‌عروف له‌ ژیر ناوی (پیکدادانی واتایی) دا باس له‌ دژه‌ واتا ده‌کات و ده‌لێت: ((بریتیه‌ له‌ هینانه‌وه‌ی دو وشه‌ که‌له‌ هه‌ندی سیمادا دژ به‌یه‌کتر ده‌وستن، مه‌به‌ست به‌خشیانی واتایه‌کی نو‌یه، ده‌توانین سی جو‌ری ده‌ستیشان بکه‌ین:

- ۱- **ناته‌بابی:** که‌مترین جو‌ری پله‌ی پیکدادانی تیدایه، زورجاریش بریتیه‌ له‌ به‌کاره‌ینانی وشه‌یه‌ک له‌جیاتی وشه‌یه‌کی هاو واتا یا وشه‌یه‌کی نزیک له‌ خو‌ی ئه‌ویش به‌شیوه‌یه‌کی که له‌گه‌ل وشه‌دا نه‌گونجیت.
 - ۲- **دژه‌پو‌یی:** به‌رامبه‌رکردنی دو وشه‌ی دژ واتایه، که واتایه‌کی نو‌ی دروست ده‌بیت.
 - ۳- **نه‌گونجان:** به‌رزترین پله‌ی به‌یه‌کدادانی واتاییه، چونکه‌ زور به‌زه‌حمه‌ت وه‌رگر په‌یوه‌ندی واتایی بو‌ ده‌دو‌زیته‌وه، که هه‌ندی جار پیکه‌وتن له‌ لیکدانه‌وه‌ی دروست نابیت)) (سه‌عید: ۳۱۹).
- واته ده‌کرئ بلێن (دژیه‌ک) و (دژواتا) تا راده‌یه‌ک لیک جیاوازن دژیه‌که‌کان ئه‌وانه‌ن که ریکوپیک وشه‌کان پێچه‌وانه‌ی یه‌کترین، وه‌ک (تال و شیرین، به‌هه‌شت و دوزه‌خ... هتد)، به‌لام دژواتاکان ئه‌و وشه‌ و ده‌سته‌واژانه‌ن، که شاعیران هه‌ر به‌ وشه‌ دژه‌کان و به‌جو‌ریکی تر دایده‌پو‌ژن و مانایه‌کی نو‌یتر ده‌به‌خشیته‌ و پێی ده‌وتریت (دژه‌پو‌یی)، که بریتیه‌ له‌ ((له‌ به‌رامبه‌رکردنی دو وشه‌ی دژ واتا، که واتایه‌کی نو‌ی دروست ده‌بیت، ئه‌م دژه‌پو‌یه‌ له‌ ناو هونه‌ره‌کانی ره‌واپو‌ژیدا به‌ (ئوگزیمو‌رون) ده‌ناسریت)) (عه‌بدو‌لا: ۱۵۳)، واته له‌ دژه‌پو‌ییدا دو وشه‌ی دژیه‌ک، که پیکه‌وه‌ دین ده‌سته‌واژه‌یه‌ک دروست ده‌که‌ن وه‌ک (وشکیکی ته‌ر، پیکه‌نینی گریانای، ناشرینی جوان... هتد)، که ئیمه‌ هه‌ول ده‌ده‌ین له‌ هه‌ردو جو‌ره‌که‌ نمونه‌ وه‌رگرین:

جهنگ چیرۆکیکی درێژه
پێچهوانه‌ی هه‌موو چیرۆکه‌کان
نه‌زانه‌کان له‌سه‌ره‌تاوه و

زاناکان له‌کو‌تاییه‌وه ده‌یخویننه‌وه (٢٠٢٠: ٥١)

هه‌ریه‌ک له‌ وشه‌کانی (زانا و نه‌زان، سه‌ره‌تا و کو‌تایی) دژبه‌کن و وشه‌ی فه‌ره‌ه‌نگین و شاعیر له‌ چوارچێوه‌ی
ئه‌م شیعیره‌دا پیکه‌وه‌ گرێی داو، هه‌روه‌ها شاعیر له‌ ده‌قیکی تردا و به‌شێوه‌یه‌کی ئیجگار چڕ وشه‌ دژ یه‌که‌کانی
یه‌کخستوه و ده‌لیت:

شه‌ر به‌رده‌وامه‌..

تاک تاک،

ئازاکان بۆ مه‌رگ ده‌گرین

پۆل پۆل..

ترسنۆکه‌کان

بۆ ژیان پێده‌که‌ن؟! (٢٠٢٠: ٩١)

شاعیر به‌ ئاگاییه‌کی ته‌واوه‌وه ئه‌م هه‌موو وشه‌ دژبه‌یه‌که‌ی له‌یه‌ک شیعیردا کو‌کردوه‌ته‌وه و هه‌ریه‌ک له‌ وشه‌کانی
(پۆل پۆل - تاک تاک) و (ئازا - ترسنۆک) و (مه‌رگ - ژیان) و (گریان - پیکه‌نین) دژ یه‌کن.

جو‌ریکی تری دژواتاکان ئه‌و جو‌ریه‌یه‌، که ئه‌و دو وشه‌ یان ده‌سته‌واژه‌ دژیه‌ که شاعیر به‌کاری هیناوه‌ به‌و
شێوه‌یه‌ و پیکه‌وه‌ له‌ فه‌ره‌ه‌نگی زمانه‌که‌دا نییه‌، به‌لکو شاعیر خۆی دروستی ده‌کات و له‌ ئه‌نجامیشدا به‌و ده‌سته‌واژه
نوییه‌ وینه‌یه‌کی نوێ دیته‌ئاراوه‌، هه‌روه‌ک له‌ شیعیری (ولاته‌که‌م)دا شاعیر ده‌سته‌واژه‌یه‌کی نوێی به‌کاره‌یناوه‌، که
ئه‌ویش (نیشتمانه‌ ئاواره‌که‌م)ه‌ تیایدا ده‌لیت:

ئای نیشتمانه‌ ئاواره‌که‌م

له‌ عه‌زهرتت چه‌ندین پێوه‌ندم کۆن کرد و

تۆ هه‌ر دیلی

ئه‌ی نیشتمانه‌ دیله‌که‌م

تۆ له‌ مه‌رگی شه‌هید ده‌چی

هه‌موو پو‌ژئی به‌ چرای بیر

تازه‌ترین داستانی خۆت ده‌نوسی. (٢٠٠٥: ١١٨)

ئه‌که‌ری نیشتمان داگیر بکری، ئه‌شی دیل بکری، ئه‌گونجی کاول بکری، به‌لام هه‌رگیز نیشتمان ئاواره‌ نابێ،
ئاواره‌یی بۆ کاتیکه‌ له‌ نیشتمان دوری، ئه‌دی نیشتمان خۆی چۆن له‌ خۆی دور ده‌بییت؟ خوینه‌ر کاتی ئه‌م

دهسته‌واژه‌یه ده‌خوینتته‌وه توشی ر‌امانیکی قول ده‌بیت، شاعیر به‌م ده‌سته‌واژه دژ به‌یه‌که وینه‌یه‌کی تازه‌مان نیشان ده‌دات، یان له‌م شیعره‌دا ده‌لایت:

ته‌نیایی به‌ردی فیزی

بیده‌نگی کردوه

ته‌نیایی پره له ژاوه‌ژاو،

ئه‌گه‌ر ده‌می هه‌راشی..

خه‌یال دانه‌خه‌یت. (۲۰۲۱: ۸۰)

شاعیر سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ته‌نیایی به‌ مرۆفکردوه و سیفته‌ی فیرکردن، که تایبه‌ته به‌ مرۆف داویه‌تی به‌ ته‌نیایی، هه‌روه‌ها ته‌نیایی که نیشانه‌ی بیده‌نگیه ئه‌م وینه‌یه‌کی نویی لیدروست کردوه به‌وه‌ی (ته‌نیایی پره له قه‌ره‌بالغی).

ئه‌نجام

۱- لادان ده‌رچون و دورکه‌وتنه‌وه‌یه له‌ زمانی باوی ر‌وژانه‌ی خه‌لک و تیکشانندی یاسا و ده‌ستوره‌کانی زمان، وه دوباره بنیاتنانه‌وه‌ی ئه‌م زمانه به‌ شیوه‌یه‌کی هونه‌ری و ئیستاتیکی، تا نوسه‌ران و شاعیران له‌م ر‌یگه‌یه‌وه ئه‌و بیر و هه‌ست و ئه‌ندیشانه‌ی، که هه‌یانه به‌ شیوه‌یه‌کی ئه‌ده‌بیتتر و سه‌رنج‌راکیشتر ده‌ریبیرن.

۲- لادانی واتاییش یه‌کیکه له‌ و بنه‌مایانه‌ی، که ده‌وریکی گ‌رنگ و به‌رچاوی هه‌یه له‌ ر‌ه‌نگدانه‌وه و به‌رجه‌سته‌کردنی لادانی شیعره‌ی له‌ نیو پیکهاته‌کانی ده‌قی شیعریدا، که شاعیر زور به‌ ئاگیانه‌و لیزانانه‌وه ئه‌م کاره‌ی کردوه.

۳- به‌ خسته‌ن‌روی نمونه شیعریه‌کان و شیکردنه‌وه‌یان ئه‌وه‌مان بۆ ر‌ون ده‌بیتته‌وه، که شاعیر زوربه‌ی جۆره‌کانی لادانی واتایی له‌ شعیره‌کانیدا به‌رجه‌سته‌ کردوه، وه‌ک هونه‌ره‌کانی (لیکچواندن و خواستن و دژهرۆیی)، که هه‌ریه‌ک له‌ لیکچواندن و خواستن (به‌مرۆفکردن و به‌ئاژه‌لکردن و به‌ر‌وه‌ککردن و به‌ته‌نکردن و هه‌ستگۆرکی) ده‌گریتته‌وه.

۴- شاعیر له‌ ئه‌نجامی به‌رجه‌سته‌کردنی لادانه واتاییه‌کان، چه‌ندین وینه و ده‌سته‌واژه‌ی نویی به‌ر‌هه‌مه‌یناوه، وه‌ک (نیشتمانه ئاواره‌که‌م، بۆنی داگیرکردن، شوشه شکاوه‌کانی ر‌وح، پوتکردنه‌وه‌ی ئازادی ...)، هه‌ریه‌ک له‌م فریزانه‌ش له‌سه‌ر ئاستی سیمانتیک به‌هۆی به‌زاندنی واتایی و لادان له‌ کۆت و مه‌رجه باوه‌کان به‌ر‌هه‌مه‌ینراون.

Semantic Deviations in "Abdulqadir Saeed's" Poetic Texts

Fazil Majed Mahmud¹ - Sangar Askar Muhammad²

¹⁺²Department Kurdish, College of Education, University of Charmo, Chamchamal, Kurdistan Region, Iraq.

Abstract:

Deviation is one of the characteristics that the poet uses in the construction of the poetic text and through it to express thoughts, feelings and emotions, but this expression in a language completely different from ordinary language, so the poet resorts to using an interesting language. Meanwhile, semantic deviation plays a significant role in giving poetry aesthetics. In this regard, our research entitled (Semantic Deviations in Abdulqadir Saeed's Poetic Texts) attempts to answer the question of whether he has been able to artistically express semantic deviations in his poetic texts. Finally, the results, sources used and a summary of the study are presented in English.

Keywords: Deviation, Semantic Deviation, Comparison, Desire, Contradiction.

سەرچاوهكان

- ئەحمەد، سافیه محەمەد (٢٠١٣) لادان لە شیعری هاوچەرخی کوردی، چاپخانهی حاجی هاشم، هەولێر
- ئەرستۆتڵس (٢٠٠٥) هونەری شیعەر، وەرگێڕانی، حەمید عەزیز، چاپخانهی راز، سلیمانی
- ئەدوونیس (٢٠٠٧) ئەفسونکاری وشەکان، وەرگێڕانی - عەبدولموتەلیب عەبدوڵا، چاپخانهی منارە، هەولێر.
- دزەبی، عەبدولواحید مشیر (٢٠٠٩) و تاناسی - چەند لیکۆلێنەوێهەکی سیمانیکی و پراگماتیکی، دەزگای موکریان، هەولێر.
- سەعید، ناز ئەحمەد (٢٠١٣) لادان لە شیعری لەتیف هەلمەت، چاپخانهی بینایی، سلیمانی
- سڵیو، هاوژین (٢٠٠٩) بنیاتی وێنە هونەری لە شیعری شێرکۆ بیکەسدا، سلیمانی.
- سەعید، عەبدولقادر (٢٠٠٥) ژنی لەو پەڕی جوانیدا، چاپخانهی شقان، سلیمانی
- سەعید، عەبدولقادر (٢٠٢٠) گۆیگرتن لە بێدەنگی.
- سەعید، عەبدولقادر (٢٠٢١) نیشتمان پیناکەنیت، چاپخانهی چوارچرا، سلیمانی
- سەعید، عەبدولقادر (٢٠١٣) شاعیری وێنە دەکیشی
- سەعید، عەبدولقادر (٢٠١٨) بەخۆکوشتنەوێ سەرقالم، چاپخانهی کارۆ.
- عەبدوڵا، ئیدریس (٢٠١٠-٢٠١١) شیوازو شیوازگەری، چاپخانهی رۆژەهلات، هەولێر.
- عەبدوڵا، ئیدریس (٢٠١٢) جوانکاری شیعری نوێی کوردی. چاپخانهی هیقی. هەولێر.
- عەبدوڵا، عەبدولسەلام نەجمەدین (٢٠٠٨) شیکردنەوێ دەقی شیعری لە روی زمانەوانییەوێ، چاپخانهی حاجی هاشم، هەولێر.
- فەتاح، محەمەد مەعروف (٢٠١٠) لیکۆلێنەوێ زمانەوانییەکان، کوکردنەوێ، شیروان حسین خۆشناو - شیروان میرزا. هەولێر.
- فەتاح، محەمەد مەعروف (٢٠٠٧) زمانی شیعری و پروانگەیهکی زمانەوانی و پراگماتیکی، بۆ کۆنفرانسی زمان بەشی کوردی.
- کانەبی، دلێر سادق (٢٠٠٩) هەندێ لادانی زمانی لای سێ شاعیری نوێخواری کورد(ئەنوەر مەسیفی، نەزاد رەفەعت، فەرهاد پیربەل).
- چاپخانهی خانی. دھۆک
- گەردی، عەزیز (١٩٧٩) رەوانبێژی لە ئەدەبی کوردیدا (واتاناسی)، چاپخانهی کاکە فەلاح، بەرگی ستیەم. سلیمانی.
- گەردی، عەزیز (١٩٧٢) رەوانبێژی لە ئەدەبی کوردیدا، چاپخانهی جاحظ، بەرگی یەکەم، بەغداد.
- گەردی، سەردار ئەحمەد حەسەن (٢٠٠٤) بنیاتی وێنە هونەری لە شیعری کوردیدا، ١٩٧٠-١٩٩١، چاپ و پەخشی سەردەم، سلیمانی.
- گەردی، موحسین ئەحمەد مستەفا (٢٠١٣) بەهاری رەوانبێژی (واتاناسی، رەوانبێژی، جوانکاری)، چاپخانهی نارین، هەولێر.
- یەعقوبی، عەبدولخالق (٢٠٠٥) دەنگی بلورینی دەق، چاپخانهی راز، سلیمانی.

جان کۆهین (۱۹۸۶) بنیه اللغه شیعرییه، ترجمه - محمد الوالی و محمد العمری، مغرب.

عیاشی، منذر (۲۰۰۹) الأسلوبیة و تحلیل الخطاب، مرکز الأنماء الحضاری، دمشق.

پ- کتیب به زمانی فارسی

سه‌فه‌وی، کورش (۱۳۷۲) از شناس به ادبیات، جلد اول، تهران.

مسته‌فا، ئاسۆ عومەر (۲۰۲۱) ئیستاتیکی لادانی زمانی له کۆ شیعری (ژهنه‌رالی خۆشه‌ویستی) ی محمه‌د کوردوڤا، گۆفاری زانکۆی

راپه‌رین، به‌رگی (۸) ژماره (۱).

قادر، شیرزاد عه‌بدو‌لا (۲۰۱۴) لادان له شیعری په‌فیک سابیر، زانکۆی سلیمانی، نامه‌ی ماسته‌ر.